

**PRESUDA
i
RJEŠENJE
U IME REPUBLIKE HRVATSKE**

VI-P-3294/2005

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu ovog Suda Miljenku Dolenc, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika ARHING 2.d.o.o.Samobor, Sveta Nedjelja, Trešnjevačka 46, zastupan po Ibrici Zulfikarpašić odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika-protutužitelja PRIDAL d.o.o. Zagreb, Ljubljanska 15d, zastupan po Robertu Jančik odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, u prisutnosti punomoćnika stranaka na ročištu za glavnu raspravu koja je zaključena dana 19.ožujka 2009.god., a presuda objavljena na ročištu dana 03.travnja 2009.god. u prisutnosti pun.tužitelja-protutuženika.

Presudio je

1. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi ovoga suda Ovr-220/2005.g. od 31.01.2005.god. kojim je tuženiku naložena isplata tužitelju u roku od 8 dana iznosa od 234.303,85 kn sa zateznom kamatom od 19.rujna 2003.god.do 31.12.2007.god. po stopi od 15% a od 01.01.2008.g pa do isplate uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena kao i za trošak u iznosu od 5.740,00 kn sa zateznom kamatom po stopi od 15% od 31.01.2005.g. do 31.12.2007.god., a od 01.01.2008.g. pa do isplate uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena održava se na snazi.
2. Odbija se tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva za isplatom iznosa od 13.149,32 kn sa pripadajućom zateznom kamatom.
3. Tužitelj-protutuženik je dužan platiti tuženiku –protutužitelju iznos od 163.895,37 kn sa zateznom kamatom po stopi od 15% od 19.09.2004.god. pa do 31.12.2007.god., a od 01.01.2008.g. pa do isplate povećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena u roku od 8 dana.
4. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 45.215,00 kn, a tužitelj tuženiku parnični trošak u iznosu od 45.275,00 kn, oba iznosa troška sa pripadajućom zateznom kamatom od 14% od 03.travnja 2009.g. pa do isplate, sve to u roku od 8 dana.

riješio je

Protutužba se smatra povučenom za iznos od 100.000,00 kn.

Obrazloženje

Na izdano rješenje o ovrsi ovoga suda, a izdanog temeljem vjerodostojne isprave, računa br.50/03 u iznosu od 234.303,85 kn, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, tuženik je uložio prigovor.

Navodi da nema neizmirenih dugovanja prema tužitelju, da se tužitelj ponašao protivno odredbama međusobno zaključenog ugovora, te stoga osporava i izvršenje usluga koje su fakturirane.

U nastavku postupka, u parnici koja je nastavljena kao u povodu prigovora na platni nalog, stranke su se detaljnije očitovale i pojasnile kako navode iz tužbe tako i odgovora na tužbu, a tuženik je uložio i protutužbu.

Tužitelj navodi da je sa tuženikom i trgovačkim društvima AQT d.o.o. i FON d.o.o. sklopio ugovor o projektiranju br.14/12001 i dva dodatka Ugovoru o projektiranju br.14/2001 (Aneks 1 i 2) temeljem kojeg se je obvezao izraditi tehničku dokumentaciju za stambeno poslovni kompleks u Zagrebu u bloku Fijanov-Mandrovićeva-Mašićeva-Maksimirska.

Nakon sklapanja tog Ugovora i aneksa istome, da je tužitelj dan 23.05.2003.god. samo sa tuženikom sklopio treći dodatak Ugovoru br.14/2001 tj. Aneks III.

Istim aneksom tužitelj da je preuzeo obvezu za tuženika izraditi tehničku dokumentaciju za predmetni stambeno-poslovni kompleks koji se odnosi na zahtjeve kupaca, te na usklađivanje nove dokumentacije za više etaže sa izvedbenim stanjem u podrumu i to projektnu dokumentaciju vezanu za prethodne radove i za građevinsku dozvolu, kao i dokumentaciju vezanu za izvedbeni projekt. Tuženik da se tim aneksom Ugovoru obvezao tužitelju za izradu te tehničke dokumentacije platiti iznos od 290.413,00 kn kao i PDV.

Tužitelj da se u cijelosti pridržavao svoje ugovorne obveze, te je izradio pojedine dijelove tehničke dokumentacije, dok da se tuženik nije pridržavao ugovorenih rokova plaćanja te je tužiteljevo potraživanje podmirio samo djelomično i to sa zakašnjenjem.

Tužitelj da je dopisom od 09.lipnja 2003.god. obavijestio tuženika da je prestao izrađivati projektnu dokumentaciju jer da mu tuženik nije platio već izrađenu i predanu dokumentaciju.

Zbog kašnjenja u plaćanju tuženika da su i ostali sudionici u poslu, izvođači građevinskih radova, prekidali vršiti radove na gradilištu, pa da je zbog toga i došlo do kašnjenja završetka radova na gradilištu.

Tužitelj da nije činio propuste na način na koji to iznosi tuženik, tj. da nije došlo do neusklađenosti glavnog i izvedbenog projekta, već da je isključivo do problema koje navodi tuženik došlo prilikom izvođenja građevinskih radova, tj. izvođača radova koje je samostalno angažirao tuženik.

Tužitelj je naknadno povicio tužbeni zahtjev za obračun zateznih kamata za plaćanja tuženika sa zakašnjenjem-obr. kamata br.1/06, za iznos od 27.535,54 kn, koji iznos je podneskom od 18.10.2006.god. ispravio na način da je obračun kamata umanjio za 14.386,22 kn, te ga postavio na iznos od 13.149,32 kn za zateznom kamatom na isti iznos od 11.rujna 2006.god., tj. od kada je prvi puta istaknuo takav zahtjev.

Konačno je tužitelj specificirao tužbeni zahtjev te je zahtjev za zateznom kamatom na utužene iznose iz platnog naloga i naknadno proširenog tužbenog zahtjeva uskladio sa izmjenama zakonskih odredbi o visini zateznih kamata.

VI-P-3294/2005

Tuženik je također proširio navode iz odgovora na tužbu te navodi da ne spori da su stranke bile u poslovnom odnosu prema ugovorima i aneksu ugovora i to u opsegu kako je to tužitelj naveo.

Osporava da bi se tužitelj u cijelosti pridržavao svojih ugovornih obveza već da je nekvalitetno i nepravovremeno izradio tehničku dokumentaciju. Stoga da su za tuženika kao investitora nastupili problemi obzirom je cjelokupna izrada tehničke dokumentacije od strane tužitelja kasnila, te izvedbena dokumentacija da je propustima tužitelja bila neusklađena s projektom.

Stoga da je posljedica toga kod tuženika bilo kašnjenje u dovršenju i predaji objekata, a što da je izazvalo veliki broj zahtjeva kupaca za plaćanjem ugovorne kazne, a i sudskih postupaka s tog osnova. Došlo je do neusklađenosti izvedbene s projektnom dokumentacijom što da je uzrokovalo da je određeni broj stanova imao manju kvadraturu u odnosu na projektiranu i ugovorenu površinu.

Stoga da je stanoviti broj kupaca stanova tražio korekcije kupoprodajnih cijena zbog čega da je tuženik djelomično podmirio potraživanje tužitelja.

Tuženik kao investitor da je prodaju stanova za tržište ugovarao temeljem podataka iz kataloga kojim da je predviđena lođa za objekt u Fijanovoj 10 A i 10 B. Kasnije tužitelj da dostavlja izmijenjeni izvedbeni projekt kojim nije projektirana lođa već terasa.

Zbog toga da je tuženiku nastala dodatna šteta zbog nastale razlike u cijenama kvadrata obzirom na nižu cijenu kvadrata terase od cijene kvadrata lođe.

Za objekt B, garaže u Fijanovoj br.8 i 8 A, da su izrađene garaže bez ventilacijskih otvora, a koji da su predviđeni projektom.

Po pristizanju projekta da je bilo potrebno izvesti probijanje betonskih zidova za ventilacijske otvore na 11 mjesta.

To da je stvorilo naknadne troškove tuženiku u visini cijene vrijednosti radova na otklanjanju tih nedostataka.

Zbog razlike projektne i izvedbene dokumentacije da je došlo do odstupanja površina pojedinih stambenih jedinica u ukupnom iznosu od 28,78 m², a što da je izravni propust tužitelja.

Stoga tuženik ulaže protutužbu bazirajući je na nalazu i ekspertizi stručnjaka koje je sam angažirao, te zbog propusta i manjkavosti projektne dokumentacije te time nastale štete za tuženika kao investitora potražuje iznos od 289.867,93 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 19.srpnja 2004.god., tj. od dana kada je izvršena primopredaja objekta.

Po dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, precizirao je tuženik a protutužitelj protutužbeni zahtjev te ga postavio na iznos od 163.895,37 kn.

Konačno je proširio protutužbeni zahtjev na način da je istoga povisio za daljnjih 100.000,00 kn s naslova proračuna štete za rampu, tako da protutužbeni zahtjev postavlja na ukupni iznos od 263.895,37 kn.

Tuženik a protutužitelj proširio je protutužbeni zahtjev za iznos od 604.007,17 kn, te ga postavio na iznos od 767.902,54 kn, tj. pribrojao je tom iznosu 163.895,37 k prema nalazu i mišljenju vještaka dakle ponovo protutužbeni zahtjev umanjio za prije dodanih 1.000,00 kn.

Iznos od 604.007,17 kn da se odnosi na iznose koje da je protutužitelj krivnjom i propustima tužitelja-protutuženika isplatio kupcima stanove i ostalih prostora.

Tuženik se usprotivio takovom povišenju tužbenog zahtjeva.

Sud je odbio prijedlog tuženika a protutužitelja za takovim proširenjem protutužbenog zahtjev obzirom da su i tužbeni i protutužbeni zahtjev, a kako su to prvobitno bili istaknuti, sazreli za odlučivanje, a postupak po proširenom tužbenom

zahtjevu znatno bi odgodio donošenje odluke te sud nalazi da takovo proširenje protutužbenog zahtjeva ne bi bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

Stoga je sud rješenjem na ročištu dana 19.ožujka 2009.god, a na kojem je i zaključena glavna rasprava, odbio protutužitelja sa proširenjem protutužbenog zahtjeva, povišenjem istoga za iznos od 604.007,17 kn.

Istodobno je sud dopustio povišenje tužbenog zahtjeva za iznos od 13.149,32 kn kao je to naprijed i navedeno.

Tuženik se protivi tako proširenom tužbenom zahtjevu te ističe prigovor zastare.

Tijekom postupka sud je proveo dokaze:

-saslušanjem svjedoka

Jasmine Ivezić-Petrovčić (str.160-161 spisa),

Veljka Perovića (str.162 spisa),

-saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka:

Edvina Šmita-tužitelja i

Juricu Prižmića-tuženika

-uviđajem na licu mjesta i vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo Dragutinu Gergely inž.arh. te saslušao vještaka,

-izvršio uvid u dokumentaciju predanu po strankama u spis i to:

-račun br.50/003 (str.4,5 spisa),

-ugovor o projektiranju br.14/2001 od 03.10.2001.g. (str.12-14 spisa),

-Aneks III (str.16-20 spisa),

-dopise tužitelja od 04.03., 27.10. i 09.06./2003 (str.20-28 spisa),

-proračun štete rađen po zahtjevu tuženika od strane IGH (str.50-54 spisa)

-obračun kamata 1/06 od 10.07.2006.g. (str.65 spisa),

-Aneks II Ugovoru br.14/2001 (str.81-84 spisa),

-Aneks I Ugovoru br.14/2001 (str.85-88 spisa).

-VII privremenu situaciju br.07/03 FMMM od 05.06.2003.g. te evidencije plaćanja (str.139-145 spisa).

Ocjenom tako provedenih dokaza temeljem odredbe čl.8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, i 88/05 dalje ZPP) i to svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud nalazi da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan, dok je protutužbeni zahtjev osnovan.

Nesporo je između stranaka da su se stranke nalazile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o dijelu-Ugovoru br.14/2001 od 03.listopada 2001.god. i Aneksa istom Ugovoru br.III od 27.svibnja 2003.godine, a kojime se tužitelj kao izvršitelj obvezao za tuženika kao naručitelja izraditi tehničku dokumentaciju za stambeno poslovni kompleks u bloku Fijanova-Mandrovićeva-Mašićeva-Maksimirska u Zagrebu.

Tužbeni zahtjev obuhvaća prema računu br.50/2003 od 11.rujna 2003.god. radove izrađene po tužitelju obuhvaćene Aneksom br.3 u iznosu od 290.413,00 kn + PDV (22%), time da je tuženik platio iznos od 98.360,66 kn.

Prihvaćajući u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke, a koji je istoga dao nakon analize sve dostupne mu dokumentacije, uviđajem na licu mjesta, te ga stručno i opsežno obrazložio, a svoj je nalaz i usmeno obrazložio i obranio na ročištima i u podnescima, sud nalazi da je tužitelj izvršio svoju obvezu projektiranja, a koja je ugovorena Ugovorom br.14/2001-Aneks III.

Tuženik je platio dio ugovorenog iznosa ter time posredno i priznao izvršenje dijela pa stoga sud nalazi da je tuženik sukladno odredbi čl. 600. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 53/91, 73/01, 3/94, 7/96 i 112/99 dalje ZOO) dužan platiti naknadu za obavljeni posao tužitelju kao izvođaču-projektantu.

Valjalo je stoga temeljem odredbe čl.451.st.3. ZPP-a platni nalog održati na snazi.

U odnosu na dio tužbenog zahtjeva, a prema proširenju istoga povišenjem u odnosu na obračun zateznih kamata prema priloženom obračunu (str.65 spisa) sud nalazi da je opravdan istaknuti prigovor zastare za taj dio potraživanja tužitelja.

Temeljem odr čl.372.st.1. ZOO-a potraživanja povremenih davanja-kamata, zastarijevaju za 3 godine od dospelosti svakog pojedinog davanja.

Obračuni kamata odnose se na plaćanje tuženika sa zakašnjenjem u 2001.g. 2002.g. i dijelom 2003.godini, a izvan zastarnog roka od 3 godine, obzirom je tužitelj taj dio tužbenog zahtjeva istaknuo tek 12.rujna 2006.godine.

Valjalo je stoga tužitelja odbiti sa tim dijelom tužbenog zahtjeva, te presuditi kao pod toč.2. izreke.

Pozivanje tužitelja da bi tuženik priznao dug te time prekinuo tijek zastare, a sukladno čl.387 ZOO-a, tužitelj nije ničime dokazao.

U odnosu na protutužbeni zahtjev sud istoga nalazi osnovanim za iznos od 163.895,37 kn i to u odnosu na dio koji se odnosi na zahtjev tuženika, a protutužitelja na smanjenje obračunate kvadrature stanova A/M-2 I A/M-3, te sanaciju armirano tetonske ploče iznad prizemlja objekta "B" konstruktivne oznake 200.

Sukladno čl.616.st.2. ZOO-a i 618.st.2. ZOO-a tuženik a protutužitelj ima pravo na naknadu štete od izvođača kojega je, a što je sud utvrdio uvidom u dopise i saslušanje stranaka, obavijestio o nedostacima.

U odnosu na smanjenje obračunske kvadrature stanova utvrdio je sud, a temeljem nalaza i mišljenja vještaka, da u katalogu stanova, u glavnom projektu, te u izvedbenom projektu-arhitektura u stanovima oznake A/M-3, na južnoj strani, projektirane su loggie, odnosno u uvučenom dijelu su predviđene loggie, a van linije fasade terasa –balkon..

U planu oplata na tim dijelovima nisu naznačene loggie.

Očevidom na licu mjesta utvrđeno je da nisu izvedene uvučene loggie, već je konstrukcija izvedena prema planu oplata, te su ranije predviđene loggie sada u naravi terase-balkoni.

Loggie, u iskazu površine obračunate su sa koeficijentom od 75%, a za balkone se primjenjuje koeficijent od 25%. Prema nalazu vještaka razlika u obračunskoj površini iznosi 9,08 m² po stanu, a uzimajući u obzir prodajnu cijenu predmetnih stanova od 1.800,00 eura po m², razlika u kunama iznosi 119.447,64 kn.

Glede sanacije armirao betonske ploče iznad prizemlja objekta „B“ vještak nalazi, a sud prihvaća da troškovi sanacije te ploče mogu iznositi 44.447,73 kn.

Tužitelj je bio u obvezi izvesti kompletnu tuženikudokumentaciju i sve prema ugovorima, pa tako i statički račun.

Iz iskaza svjedoka Jasmine Ivezić-Petrovčić kao i direktora tužitelja utvrdio je sud da se radi o pogrešci statičara koji je kao suradnik tužitelja radio na izradi glavnog izvedbenog projekta, a u dijelu kod ploče izlaza konzole na dva mjesta.

Plaćanje troškova sanacije te ploče tuženik-protutužitelj platio je glavnom izvođaču kroz VII privremenu situaciju br.07/03 FMMM upravo u iznosu od 44.447,73 kn.

Stoga sud nalazi osnovanim protutužbeni zahtjev u tom dijelu.

Sud ne nalazi osnovanim ostale zahtjeve protutužbe kako u odnosu na rezanje otvora za ventilaciju, obzirom da vještak smatra da nema odgovornosti na strani tužitelja za taj dio od štetnog zahtjeva obzirom su u glavnom projektu vent. otvori u podrumskom zidu projektirani.

Isto tako i dio zahtjeva u odnosu na pogrešno projektirane rampe za invalide, obzirom da vještak, a mišljenje kojega prihvaća sud, nalazi da je tehnička dokumentacija, odnosno glavni projekt temeljem kojega su rampe i izvedene, sastvni dio građevinske dozvole, te je izrađen u skladu sa važećim propisima.

Tuženik, a protutužitelj je ujedno, konačnom specifikacijom protutužbenog zahtjeva povukao protutužbeni zahtjev u tom dijelu, tako da je ostao kod protutužbenog zahtjeva, pored iznosa za koji je odbijen sa povišenjem, za iznos od 163.895,37 kn, a koji iznos obuhvaća samo iznose dva prihvaćena dijela protutužbenog zahtjeva.

Valjalo je stoga glede protutužbenog zahtjeva presuditi kao pod točkom 3. izreke te riješiti u odnosu na povučeni dio protutužbenog zahtjeva kao u izrci temeljem odr. čl.193.st.2.ZPP-a.

Sud ne prihvaća iskaz svjedoka Veljka Perovića obzirom da o predmetu spora nema neposrednog saznanja tj. o izvođenju projekta i objekta, već je isti nakadno vještačio na zahtjev tuženika izvan spora.

Obzirom na uspjeh stranaka u sporu, i to tužitelja s tužbenim zahtjevom, a tuženika sa protutužbenim prema vrijednosti istih sa kojime su uspjeli u sporu a temeljem odredbe čl.154.st.2. i 155. ZPP-a, te važeće, OT (Narodne novine 91/04, 37/05 i 59/07) i priloženim troškovnicima, sud je strankama dosudio trošak.

Tužitelju je obzirom na vrijednost tužbenog zahtjeva s kojim je uspio u sporu dosuđen iznos za pojedinu poduzetu parničnu radnju u punom iznosu (tbr.7/1 OT) od 2.500,00 kn (250 bodova) a tuženiku protutužitelju, obzirom na prihvaćeni protutužbeni zahtjev iznos od 2.500,00 kn, u punm iznosu prema OT (tbr 7/1 OT).

Dosuđen je tako tužitelju trošak zastupanja po odvjetniku i to za pristupe na ročišta 22.11.2005.g., 09.11.2006.g., 27.02.2008.g., 23.04.2008.g., 03.07.2008.g., 10.12.2008.g., 19.03.2009.g. (tbr.9/1 OT) te sastave obrazloženih podnesaka kojima odgovara na prigovor, protutužbu i nalaz vještaka (tbr.8/1 OT) od 14.03.2005.g., 11.09.2006.g., 11.09.2007.g..

Za pristupe na ročišta održane dana 20.09.2005.g., 06.06.2006.g. 05.10.2006.g. dosuđena po ½ iznosa prema OT (tbr.9/2 OT) u iznosu od 1.250,00 kn za svako.

Za sastave ostalih podnesaka od 28.03.2006.g., 18.10.2006.g., 28.01.2008.g. i 15.02.2009.g. dosuđen je temeljem odr. čl 8/3 OT iznos od 500,00 kn za svaki.

Na tako utvrđeni iznos od 30.750,00 kn dosuđen je PDV po stopi od 22% (tbr.42 OT) 6.765,00 kn, te dodan trošak vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn i pristojbe na presudu 2.700,00 kn. Tako je tužitelju ukupno dosuđen iznos od 45.215,00 kn.

Tuženiku je obzirom na uspjeh u parnici sa protutužbom dosuđen trošak od 2.500,00 kn za pojedinu poduzetu parničnu radnu u punom iznosu za koju sud smatra da su bile neophodne za vođenje postupka.

Dosuđen je tako u punom iznosu trošak pristupa punomoćnika na ročišta za glavnu raspravu dana 22.11.2005.g., 09.11.2006.g., 27.02.2008.g., 23.04.2008.g. 03.07.2008.g., 19.03.2009.g. (tbr.9/1 OT) za pristupe pun. na ročišta 20.09.2005.g., 06.06.2006.g. i 05.10.2006.g. dosuđen je ½ iznosa prema OT-1.250,00 kn (tbr.9/2 OT).

Za sastave obrazloženih podnesaka od 09.02.2005.g. 14.06.2006.g. i 07.09.2007.g. dosuđen je prema tbr 8/1 OT iznos od 2.500,00 kn za svako, te za sastave podnesaka od 16.09.2005.g., 02.12.2005.g., 29.09.2006.g. 27.10.2006.g., 15.11.2007.g. 04.02.2008.g. i 19.06.2008.g. iznos od 500,00 kn za svako (tbr 9/3 OT).

VI-P-3294/2005

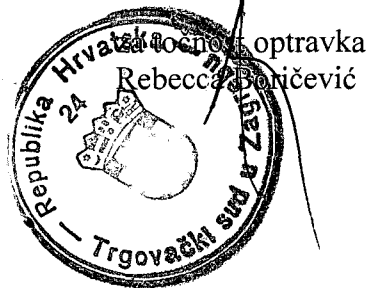
Na tako obračunati iznos od 29.750,00 kn dodan je PDV postopi od 22%-6.545,00 kn te trošak vještačenja od 5.000,00 kn kao u pristojbe na protutužbu i presudu u odnosu na protutužbu 1.990,00 kn za svako ili ukupno 45.275,00 kn.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
U Zagrebu, 03.travnja 2009. godine

S u d a c
Miljenko Dolenc, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude i rješenja
ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

OPOMENA-NALOG ZA SUDSKU PRISTOJBU

Nalaže se **tužitelju** roku od 3 dana uplatiti za premalo plaćenu pristojbu presudu u iznosu od 2.700,00 kn

žiro-račun Državnog proračuna broj **1001005-1863000160**

poziv na broj **24-5045**-matični broj-za pravne osobe

22-5045-JMBG-za fizičke osobe

Izvornu potvrdu o platežu sudske pristojbe s naznakom predmet i broja spisa u dijelu svrhe doznake dostavite sudu.

Upozorava se stranka na posljedice neplaćanja pristojbe u određenom roku, a u smislu čl.4.ZOSP.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove opomene/naloga nezadovoljna stranka može uložiti prigovor ovom sudu u roku od tri dana od dana primitka.

Rješenje povodom prigovora donosi prvostupanjski sud.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, 03.04.2009.

